

Interjú Simon Péter Európa-bajnok bronzérmes triatlonistával

Mikor ismerkedtél meg a triatlonnal?

Kisgyermekkoromban a labdarúgás érdekelt és már akkor tudtam, hogy majd azzal szeretnék foglalkozni. Általános iskolában az atlétikával ismerkedtem meg, amely nagyon megtetszett. Sokat jártunk versenyekre, ahol többek között futószámokban is indultam és szép eredményeket értem el. Ennek ellenére a labdarúgásnál maradtam és tizenöt éven keresztül csak füves pályán futottam. Tizenhét éves koromban egy próbajáték keretein belül vettem részt a felcsúti Puskás Ferenc labdarúgó akadémián, de végül nem nyertem felvételt. Ezt nagy kudarcként éltem meg, mert továbbra is úgy gondoltam, hogy a labdarúgás az én utam. Kitartó és szorgalmas edzőmunkát végeztem mindig.

2013-ban egy teremlabdarúgó tornán elszakadt a jobb térdemben az egyik keresztszalag, amelyet komoly műtéti beavatkozás követett. Hosszú rehabilitáció várt rám, ahol a futás fontos szerepet játszott. Az életemben egyre inkább ez a mozgásforma lett a meghatározó. Miután teljesen felépültem, beneveztem egy félmaraton versenyre. Az ott nyújtott teljesítményem felülmúlta az elvárásaimat és végül úgy döntöttem, sportágot váltok. Ugyanakkor elmondhatom, hogy nem csak a jó eredmény miatt döntöttem így, hanem azért is, mert nagyon megtetszett a közeg. A futást kicsit egyhangúnak éreztem, ezért arra gondoltam, hogy kipróbálom a triatlont.

2015 tavaszán mentem le az első edzésemre a jelenlegi klubomhoz, a Szegei Titán TC egyesülethez. Már az elején nagy szeretettel fogadtak. Sokat köszönhetek edzőimnek, akikkel a mai napig is együtt dolgozom. Farkas István segít a versenyekre való nevezésben és az adminisztrációs teendőimben, emellett az úszó edzéseimet is koordinálja Balla Petivel együtt. Plesz Botond az erőnléti tréningjeimet felügyeli, valamint a kerékpáros és futóedzéseim terveit állítja össze. A futás mellett a

kerékpározást is nagyon élveztem és gyorsan nyeregbe is rázódtam. Az úszás eleinte nem volt ennyire testhezálló. Emlékszem, az első 50 méteres gyorsúszást követően meg kellett állnom a falnál, nehogy megfulladjak. Nehéz volt feldolgozni, hogy bizony nagy lemaradásom van ebben a sportágban. Hosszú hónapokon keresztül mindig leghátul úsztam, mert folyamatosan leköröztek a nálam jóval fiatalabb versenyzők.

Hogyan tudta összeegyeztetni a sportot a tanulással?

A felsőoktatásban töltött évekről a legtöbb embernek a bulik, a vizsgák és a szerelmek jutnak eszébe. Nekem két dologról szólt ez az időszak: a tanulásról és a sportról. Reggelente, mikor bementem az első óráimra, mindig „karikásak” voltak a szemeim csakúgy, mint a legtöbb csoporttársamnak. A különbség csak annyi volt, hogy én nem szórakozni voltam előző este, hanem a hajnali úszásnál az úszószemüvegem hagyta ott a nyomot. A tanórákat nagyon élveztem különösen akkor, mikor olyan elméleti vagy gyakorlati anyagot vettünk, amit a saját edzéseim során tudtam hasznosítani.

Az iskolai kötelezettségeimet mindig komolyan vettem és igyekeztem becsülettel helytállni, de amint eljött a délután, egyből haza indultam, hogy elvégezhessem az aznapra kiírt edzéseimet. A hétvégéim a versenyekről szóltak, de ezeket egyáltalán nem bánom. Jó szívvel tekintek vissza erre az időszakra, hiszen lehet, hogy nem én voltam a legnagyobb „party-arc”, de szert tettem életre szóló barátságokra és élményekre is.

Mióta vagy válogatott ebben a sportágban?

Mikor elkezdtem a triatlont, szinte egyből körvonalazódtak a terveim, illetve azok a célok, amiket el szeretnék érni ebben a sportágban. Az egyik ilyen cél az volt, hogy a hazámat képviseljem nemzetközi versenyeken. Ez sikerült is 2019-ben, amikor részt vettem a Dániában megrendezésre kerülő duatlon EB-n. Sajnos a verseny nem úgy sikerült, ahogy elterveztem, de még ugyanebben az évben egy triatlon EB-n bronzérmét tudtam szerezni a korosztályomban, ami a mai napig felejthetetlen élmény számomra.

További terveim között szerepel, hogy minden évben legalább egy nemzetközi versenyen részt vegyek, ami, ha minden jól megy, idén is sikerülni fog majd.

Mik a további céljaid?

Az egyik fő célom már a kezdetektől, hogy kijussak a minden évben megrendezésre kerülő hosszútávú triatlon (Ironman) világbajnokságra, melynek Hawaii a helyszíne. Az ideai megmérettetéseken szeretnék kvalifikálni erre a versenyre. A további céljaim, hogy évről-évre jobbnál jobb eredményeket hozzak ki magamból, és minél több szép sportélménnyel gazdagodjak az elkövetkező évek során.

Szeged, 2021. május 31.

Készítette: Dobó Andrea